

[Frits Clausen.]

saa en Sætning, som jeg gerne vil have en nærmere Forklaring paa. Der staar, at man vil

„sikre det bedst mulige Samarbejde med de Nationer, med hvilke Forbindelse er mulig, og hvis Forstaaelse vi ogsaa paakalder“.

Hvad er det for Forbindelser, man her tænker paa? Er det Forbindelser af rent trafikal Art? Er det rent materielle Forbindelser — saa maatte man omstille sin Indstilling mod Tyskland, kunde i øvrigt ogsaa opretholde Forbindelse med Sverige —, eller er det maaske Forbindelser af ideologisk Art, som maaske endnu stadig kunde være mulige ad Længselens, Haabets og de gode Ønskers alt overvindende Vej? Hvorfor kan vi ikke faa Klarhed i en saadan højtidelig Erklæring?

Spørgsmaalet bliver dog endnu mere vanskeligt, naar man læser videre: at det er Forbindelsen med Nationer — hvis Forstaaelse vi ogsaa paakalder. Man skulde dog vel ikke her tænke paa — nej, Tanken er saa absurd, naar man betænker, hvem der har underskrevet denne Erklæring, at jeg slet ikke vil føre den til Ende. Min Forvirring bliver dog endnu større, naar jeg læser videre. (Munterhed) ja, lidt morsomt skal De jo have, det er De vant til, ellers gaar De jo at det er Maalet for de her berørte Partiers Bestræbelser at indgaa „nationalt Samarbejde“ med disse Folk. De ærede Medlemmer maa nu endelig give mig Lov til at le haanligt. Hvordan kan man indgaa „nationalt Samarbejde“ med andre Folk? Man mærker, at Ordet „nationalt“ ikke saadan rigtig er gaaet over i Blodet paa de Partier, der bruger det ved enhver given Lejlighed. Hvad er det for noget Sludder, at man vil indlede nationalt Samarbejde med andre Folk! Det er det samme Sludder, som hele denne nationale Famling her bundet i.

Formanden: Maa jeg henstille til den ærede Taler at undlade at benytte Udtrykket „Sludder“; det plejer ikke at høre med til god Tone i denne Sal, og jeg vil fraraade, at man kommer ind paa at benytte Udtryk af denne Art i det hele taget.

Frits Clausen: Efter de Gange, jeg har anvendt det, skal jeg undlade det.

Saa blev der af de ærede Medlemmer, der har haft Ordet her — og som er blevet saa tamme og konservative paa deres gamle Dage —, ytret Forargelse over Bevægelser,

der føres frem med Ungdommens Kraft, og man er forarget over, at der er Bevægelser, der har saa unge Medkæmpere med sig, at de skal have en Værge, naar de udsættes for saa grundlovsstridige Overfald — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der hentydede til det —, som Mænd af mit Parti har været udsat for her i København forleden Aften, hvor man uden videre indespærrede Folk, der kun paa Gaden demonstrerede et Symbol, som de Herrer i deres Udtalelser er meget nær ved at nærme sig, satte dem i Fængsel i 7 Dage, tog dem i Forhør 3 Gange, uden at de fik Lejlighed til at faa en Sagfører tilkaldt. Den Slags Begivenheder vil vi meget gerne være med til at fremdrage som grundlovsstridige.

Jeg maa overhovedet sige, at jeg var ganske underlig berørt ved at høre det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch holde en indledende Tale til denne nationale Samling. Danmark, det var det Ideal, der laa højt over Dagens Strid. Ja, men har de da glemt, hvad de har lært Ungdommen:

„Fædreland, jeg hader Klangen —“.

Det er en Sang, der er sunget af deres egne, og som staar i deres Bøger endnu. Nu ved jeg godt, at man i Stedet for at rive Dannebrog i Snavset i Roskilde og Koldinghus fra marxistisk Side kommer med Dannebrog paa Frakkeopslaget, endog her i denne Sal. Men saa hurtigt omstilles Folk nu ikke, og jeg maa sige, at jeg endnu aldrig har oplevet det, som man har oplevet her i denne Sal. Man har set, hvordan Folk langsomt har søbet den Kaal, de selv har spyttet i, men jeg har aldrig set noget saa forargeligt som det, man nu har set, hvordan de fra marxistisk Side har ædt deres eget Bræk.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 97 Stemmer mod 3; 8 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Socialministeren, at han i Dag i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring.